

(CD-78) ૭ – લૌકિક દ્રષ્ટિએ અલૌકિકનું મૂલ્યાંકન?

લૌકિક દ્રષ્ટિએ અલૌકિકનું મૂલ્યાંકન?

અશક્ય છે આંખનું ક્ષિતિજ પાર ઉડ્યન.

મત મોહીને ફાવ્યું છે કુસાધુનું ઓઠીંગણ,  
વાસી તેલમાં તળાયું અશુદ્ધ ફરસાણ – ‘મન’.

બાદશાહી જનાજો, ઘોડ દોડ જ્યાફત,  
ખાલી ખડિયે ખરખરો ખીતો તૂટ્યે ક્યામત. –લૌકિક..

જ્યાં સુધી દ્રષ્ટિ નથી ત્યાં સુધી ખોટી નથી જ,  
લૌકિક, સીડીને, ટેકા છે પણ ભયભીત.

પડી જવા યાહતી ખખડધજ ધર્મ-ભીંત,  
સાધનમાં ખૂંચનાર, શરીર ઉપર લીંપે લીંટ. –લૌકિક..

મહાવીર બોલિયા, ‘વંક જડાય પછિછમા’,  
મૂઢ-મતિ ભ્રમિત-ભ્રમ અંધ જગત – નિષ્ઠા.

નિરિન્દ્રિય સુખ વિષે સુપ્ત ગદ્ગદ-મસ્તાની  
દિગ્મુઢ” દરિયામાં, જગત-નિષ્ઠા મહાલવાની. –લૌકિક..

પૌદગલિક પ્રવૃત્તિએ કરવી પડે વિનંતિ,  
આરઝુઓ અ – સહજ દોઝખ છે વિષયી.

ઈન્દ્રિય પ્રત્યક્ષ સર્વાંગે જે ગમી ગયું,  
ચોક્કસ એ વિષય છે ચિત્ત જુહાં ભટકી ભમ્યું. –લૌકિક..

તપ, જપ, ધ્યાન, યોગ, વૈરાગ્યે, અભિનિવેષ,  
રાગ-સહિત ખૂંચી જવું વિષયાંધે મોહ્યા-ક્લેશ.

સાધનમાં ક્રિયા-જડ, વક્ર-જડ બુદ્ધિ જ્યાં,  
કાતિલ ઝેર છે બહિર્મુખ બહેક્યા. –લૌકિક..

કળિકાળે વિકરાળ ભયંકર કલાલી – મન,  
જગત – ગૂંમડાની ગંધ નારકીય વેદ્યા જખમ.

વેદનીય અસમજ આતશ ભયકારી છે,  
મુડદાંને ખોદીને, હકીકતને દાટી છે. –લૌકિક..

સર્પ સામો દેખીને રહી શકે જે નીડર,  
નિરાગી નિર્વિકારી ‘તે’ ધ્રુવ સમ અચલ.

વિષયો એ વિષ નથી નીડરતા એ વિષ છે,  
મહાવીર પણ ડર્યા હતા ધીમું ઝેર મિશ્ર છે. –લૌકિક..

ખરું છે તે ખરું છે, નહોતું એ નથી જ નથી,  
સત્ય પ્રકાશિત પામ અહમ દુભવવું નથી.

અમૂલ્ય છે આત્મનું, અસ્પર્શ સ્વ-રમણ,  
પરમ આનંદ જુએ, દિવ્ય મોક્ષ શુદ્ધ નયન. –લૌકિક..

છતાં જગત બેકદરની જબરજસ્ત ભૂલ છે,  
ગોળી તીર, શૂળી અંતે સમાધિ પર ફૂલ છે.

નલાયકના લઘુત્તમ લાયકના ગુરુત્તમ,  
'દાદા ભગવાન' પૂર્ણ જ્ઞાનાર્ક સર્વોત્તમ. (૩)

